

A diáknyelvhez (Nyr 76 : 157). A *dárdás*, *kápsálás*, a *brugó*, a *kis-* és *nagybotos* a régi debreceni diákéletnek közismert szavai. A *dárdás* a kollégium gimnáziumi tagozata alsó osztályaiba (I—VI. o.) járó szegény tanuló volt (aki erre önként vállalkozott), aki a kollégiumban bentlakó nagyobb diákok (tanítóképzős, teológus, jogász) szobáit takarította és oda vizet hordott. Ezért a szolgálataért a kollégiumban ingyenes lakást s ebéd és vacsorából álló étkezést kapott. A reggeliért való boltba lemenés azonban nem tartozott a kötelességéhez, azt esetleg csak szíveségből tette meg. A *dárdást* Jókai is többször említi.

A kollégium konviktusában étkező minden diák kapott az ebédhez és a vacsorához egy félbarna pékcipót, ezt hívták a diákok *brugónak*. Finomsága nem sok dicséretet érdemelt. — *Brugó* volt a neve a zenekari nagybögőnek is ; a rajta játszót pedig *brugós-*nak hívták.

Kotró. A debreceni kollégium *dárdását* nevezték ritkábban *kotró*nak is. Az azonban tévedés, hogy akkor separta volna a diákok hálószobáját, mikor azok lementek reggelizni, mert a diákoknak nem volt hálószobájuk ; azok 5—12 személyes lakószobában (coetus) laktak a szobafőnök felügyelete alatt, s ott töltötték az egész napot. Reggelizni sem mentek, mert a konviktus reggelit nem adott, arról minden bentlakó maga gondoskodott, s azt a coetusban fogyasztották el. A konviktus csak ebédet és vacsorát adott, sőt a nyári remanensek egyenesen csak ebédet kaptak, vacsorát nem ; csak a déli *brugó* volt nyáron nagyobb adag, hogy vacsorára is jusson belőle. *Kotró*nak Hajdúböszörményben és Hajdúszoboszlón a kéményseprőt nevezik.

H. Fekete Péter